

הזנת צהריים המפתח להנבת שיאים בחלב

להזנה בנובמבר-מרץ. הם משתמשים במזון קצוץ, כדי להחזיק את העדר במצב תזונתי טוב. 40 מן הפרות מקבלות את התחמיץ ברפת עולים, ושאר העדר אוכל את התחמיץ מאבוס שבחצר הסמוכה לרפת.

שחת, כל כמות שהפרות רוצות לאכול הן מקבלות בשעה אחת אחה"צ ברפת, או באבוס בחצר ומקפידים שיהיה תמיד מלא.

הזנת צהריים נמשכת באותה מחזוריות עד נובמבר, כשהפרות מתחילות ברעייה מחזורית עד אפריל.

קבוצה אחת של הפרות נחלבת אחרונה בערב וראשונה למחרת בבוקר. קבוצה זאת, וקודם כל פרות השיא, שוהות כל הלילה ברפת. הקבוצה השנייה נחלבת אחרונה בבוקר, נשארת במשך היום ברפת, ונחלבת אחרונה בערב. ההבדל ב- הפסקות שבין מועדי החליבות, 10 ו-14 שעות בקבוצה אחת ו-12—12 בשנייה, אינו נראה מש- מעות.

ההזנה וחליבה אחת נמשכות 3 שעות מדי יום ובכל פעם, מתחילים ב-4.30 בבוקר ובשעה 4.00 אחה"צ. מנת המזון בשעת החליבה מורכבת מ-32% תערובת של תירס, ש"ש, שעורה, חיטה וכוספת סויה. כמויות המזון נצרכות בהתאם ל- ייצור, 30 פ' (כ-13.5 ק"ג) בשביל פרות שמגיי- בות 70 פ' חלב ויותר, ועד 10 פ' בשביל מתייב- שות. העדר מקבל גם שחת, בוקר וערב, בכל כמות שהוא מסוגל לאכול.

פרה הניבה 34,000 פ' חלב

פרת השיא בעדר של הקימבלים הניבה 34,000 פ' חלב (15,436 ק"ג), ויש להם מספר פרות שזוכות להזנה מיוחדת. שתי פרות הגיעו לשיא יומי של 134 פ' (כ-61 ק"ג) חלב, ו-24 פרות חלבו יותר מ-100 פאונדים חלב ביום. „אנחנו רוצים בתנובה יציבה, שווה“, — מסכ- מים את דרכם במימשק בעלי העדר: „מטרתנו לקבל 600 דולר הכנסה בממוצע לפרה מעל ה- הוצאות להזנה“.

אם הגר רוצה שפרותיה תנבנה חלב, וכל בוקר רוצה בכך, אל תחזיקן בציפייה למזון. זאת מס- קנתם של האחים קימבל ובנם, בעלי משק קואו- פרטיבי, שהשיגו בעדרם של 85 פרות הולשטין, בשנה שהסתיימה ב-31 בדצמבר 1970, 18,190 פאונד ו-698 פ' שומן בממוצע שנתי לפרה (8,250 ק"ג חלב, 316.9 ק"ג שומן, 3.83% שו- מן).

„ההזנה בצהריים — הוא הסוד של הנבת חלב“, — אומר אחד האחים.

עדרם של משפחת קימבל, המונה 176 בהמות במצבי ייצור וגילי גידול שונים, אינו נמצא אף פעם במצב של המתנה וציפייה למזון לאכילה. במרוצת כל השנה ובכל שעות היממה מצוי לפנייהן מזון מרוכז, תחמיץ, שחת או מספוא ירוק. והתוצאה — העדר היה הגבוה בייצור בביקורת DHIA במרילנד בשנת 1968/69. המשק השיג את השיא של 17,920 פ' חלב, 3.7% שומן, 656 פ' שומן.

תכנון רעייה מוקדמת

בשעת המאבק האחרון הבלתי נמנע של החורף עם האביב, עומדים כבר מרבית שדות החווה ברעייה. הקימבלים זורעים 90 אקר (אקר = 4 דונמים) שיפון בשביל רעייה בחורף, ונוסף לאלה יכולים לקבל מספוא מ-400 אקר של שדות תירס, 90 אקר חיטה או 50 אקר שעורה חורפית. ברגיל, 150 אקר של עשב-גנים ותלתן מספקים מרעה לעדר החולבות וגידול התחלופה.

„אנחנו מוכרים קצת גרגרים מיבולי השדות שלנו, כולל זריעת 30 אקר ש"ש באביב בשביל גרגרים, אבל את מרביתם אנו אובסים לעדר שלנו“, — מספר קימבל הצעיר.

המזון העיקרי של מנת הצהריים בעדר זה משמש תחמיץ תירס. מאפריל ועד אוקטובר אוכלת כל פרה כ-30 עד 40 פ' (13.6—18 ק"ג). הקימבלים מגדלים 25 אקר בשביל תחמיץ, שבא בחילופין לסירוגים עם 750 טונות צמרות צמחי תירס, שהם קונים ושומרים אותם בבורות תחמיץ

מבכירות ומצבים בלתי רגילים — הם בבחינת יוצאים מן הכלל, כמובן.

הם אינם מהססים להוציא מן העדר את המת-קשות בהתעברות. הפרות הטובות ביותר, אם קיבלו 4—5 הזרעות, דינן להוצאה. „אם אינן טובות לפרייה, הן אינן יכולות לתפוש כאן המקום הראשון“, — אומר הצעיר שבבעלים.

פרה נמצאת בעדר כל זמן שהיא יוצרת. שלו-שת הקימבלים, יש להם הגדרה אחת על פרה טובה: „פרה שהופכת מזון ומספוא גם לחלב“. נרשם מפי הקימבלים, התפרסם והועתק מ-Farmer's Digest, מאי, 1971.

תורגם והלבה"ד ע"י ח. ע.

הערות: המספרים בסוגרים חושבו ע"י העורך, פאונד = 454 גרם.

בעדרם של הקימבלים לא היה מחסור בתחלופה לפרות שהוצאו. בשנתיים האחרונות המליטו הפרות 75% עגלות, ורק 6 עגלים נמכרו בגיל שבוע ימים בתור בשר לבן. מגדלים במשק את כל העגלות עד למשקל של 1,250—1,300 פ' בהמלטה ראשונה. הם מחזיקים גם בעגלות של המבכירות ומגמיעים קולוסטרום מהיד. הם מז-ריעים מלאכותית את כל העדר, פרט לעגלות. העגלות מוחזקות ברפת עגלות, שמכילה עד 20 ראש בלבד. בגיל 6 עד 12 חודש הן מתרוצצות ברפת ובחצר הסמוכה לה של $\frac{1}{2}$ אקר.

מתקשים לשחוט

הקימבלים חושבים פרה שמגיבה 2000 פ' חלב פחות מהממוצע של העדר, כייצרנית נחותה.

